

0) Intro

De apostelen zijn opnieuw gevangen genomen door het Sanhedrin (een raad van 71 priesters, oudsten en schriftgeleerden die wetgevende en politieke macht had. Ze mochten beslissingen nemen over binnenlandse aangelegenheden. De raad bestond uit 2 partijen, Sadduceërs en Farizeërs. De eerste groep was pro-Romeïns, de tweede groep hield zich liever rustig.). Het Sanhedrin had namelijk verboden (in Handelingen 4) te vertellen over Jezus op straat.

1) Wat zegt Petrus in zijn verdediging?

De samenvatting van Petrus is: God dient men meer gehoorzaam te zijn dan mensen. Daarom vertellen ze nog steeds over Jezus op straat. Op grond van het volbrachte werk van Jezus mag je nu in het leven staan en handelen.

Ook verteld Petrus dat ze schuldig zijn aan de dood van Jezus, maar dat er toch bekering mogelijk is. De leden van het Sanhedrin worden kwaad, omdat ze niet willen horen dat ze schuldig zijn: "hun hart barst van woede". Daarop besluiten ze dat ze de apostelen ter dood willen brengen. Het woord duidt op een stiekeme moordaanslag en niet op een juridische daad. Gamaliël hoort zijn collega's met elkaar overleggen en neemt het woord.

2) De woorden van Gamaliël

De boodschap van Gamaliël is: laat ze maar met rust, we zien wel waar het schip strand. Staat Gamaliël sympathiek tegenover de (eerste) christenen? Uit zijn redevoering blijkt van niet, Jezus wordt opgenoemd in een rijtje van twijfelachtige revolutionairen. Ook uit zijn verdere leven blijkt geen sympathie tegenover de christenen. Waarom neemt Gamaliël het dan wel op voor de apostelen? Omdat een moordaanslag onrust onder het volk zou teweegbrengen. Gamaliël als Farizeër vreest dat de Romeinen dan de macht zouden overnemen. Kortom, Gamaliël is met een politieke agenda bezig.

3) Beide toespraken tegenover elkaar

Zo komen Petrus en Gamaliël lijnrecht tegenover elkaar te staan. Petrus beroept zich op Jezus, hij *verwacht*. Gamaliël wil het nog eerst even aanzien, hij *wacht af*.

Afwachten is heel menselijk. Dat doen we in alles. Eerst maar eens afwachten of je cijfers goed zijn, dan ga je over. Op alle terreinen van ons leven lijken we op Gamaliël: we wachten eerst eventjes af wat het wordt en dan pas kiezen we.

Het christelijk geloof is daarentegen vreemd: het geloof wordt gebouwd op het kruis van Christus en verwacht daar alles van. Verwachtend geloof is maar 'vreemd' aan ons mensen. Veel liever willen we mensen beoordelen door naar het resultaat te kijken.

Kijk maar eens naar de resultaten in de kerk. Of in je eigen leven. Daar kun je droevig van worden. Gelukkig mogen we verwachten, teruggrijpen op de genade die God ons wil geven.

Heeft Petrus niet makkelijk praten? Hij was erbij! Maar het Sanhedrin was er ook bij. Ze hebben de wachters van het graf een flinke som geld betaald om leugens te vertellen. Ze hebben ook met Jezus gesproken. Verwachten of afwachten is niet een kwestie van wat je meemaakt (ervaart) maar hoe je in het geloof staat. Hoe je antwoord geeft op de roepstem van God.

Daarom worden we ook deze keer weer opgeroepen om alles te verwachten van de Here:

Ik blijf den HEER' verwachtend

Mijn ziel wacht ongestoord

Ik hoop, in al mijn klachten

Op Zijn onfeilbaar woord.